Combat 23

POÉSIE SANS COMIC

Každý muž a každá žena je hvězda.
Věnuji tuto skromnou knížečku oné
božské jiskře v nás všech...

Předmluva

Jen stručně – máte před sebou mou první básnickou sbírku. Je to rekapitulační průřez mou dosavadní tvorbou. Snažil jsem se vybrat ty nejlepší kousky a zároveň udržet jednotnou atmosféru, většina básní je tak na trochu temnější či mystičtější notu. Na konci najdete krátký výčet vlivů, které tak či onak formují mou tvorbu či názory. Není to výčet kompletní nebo reprezentativní, ale tomu, kdo má zájem, může pomoci pochopit něco z nálady, symboliky či světonázoru, které se sem promítají. Napsal jsem to anglicky, bez zvláštního důvodu.

Rozum nechte za branou. Tohle je chrám. gl&hf.

Pokračuj...

Deštěm a mlhou se proklopýtáš
vysílen klesneš na zmáčenou zem
proud slzí za víčky neuhlídáš
už nemůžeš zpátky když došels až sem

Dopustil Bůh - a srazil tě příval
a v uších ozvěnou duní ti hrom
proklál blesk duši tvou když jsi se díval
starý a seschlý jak rozčísl strom

Hnán slepou tužbou ses na cestu vydal
z neštěstí lidského teď neseš svůj díl
pokračuj, poutníče, já modlitbu přidal
k tisícům ostatních, bys našel svůj cíl...

Svítání

Plzeňská katedrála
v přílivu šerosvitu
a cinkot ranních tramvají;
ukutí z mála
- v odpověď na mlžnou suitu -
se vynořují potají
démoni barev
bohové malých sluncí
ze zlata střech a stříbra skel
vylíhlí z larev
neduživí a tencí
dotknou se zdí co modlitebních stél...

Project Reillusion

Chci znovu propůjčit svůj hlas
vám, stvůry a stíny nelidské a prázdné,
touhu po bytí chci pocítit zas
obtáhnout tuší vše bezvýrazné

Stesky a chvění chci znovu vřískat noční tmou,
zlobu a lásky z výprodeje
slabost pro špatný filmy, pro ňadra jež se dmou
a ďábly a blesky a čarodějné reje

Chci tančit v lukách, chci běžet lesním stínem
a zdrcen pokorou chci klečet vprostřed skal;
chci zpět duši svou a ládovat ji blínem,
stačí se rozpomenout, kam jsem to všechno dal.

KiaZenWhatever

Hraj si víc
žij jenom touhou žhavou
vyprázdni duši svou
a zklidni bouři krve

I vytí na měsíc
má svoji chvíli pravou
prošel jsi očistou
jsi stejný jako prve

Umrtvils pokoru
zabil jsi svoji vzpouru
teď je čas bez slzí
teď je čas bez úsměvu

Je to věc obzoru
jenž halil oblak mouru
už tě nic nemrzí
nasloucháš svému zpěvu...

Město mezi kapkami deště

Voda padá
z pilířů betonovejch mostů
ještě tak mladá
k potěše tichých hostů

Stéká do kaluží
němý svědek všech nočních bitek
každý jí něco dluží -
pár zátek a špuntů z našich pitek

Slévá se do struh
něco jí v srdci města schází
vzdejme se ostruh
rytíři v noci nevychází...

Pod zemí

Co skrývá se pod zemí
kde hlodaj zuby červů,
kde tvoje sny se promění
a shnijou jako kosti?

Jak kosti dávno mrtvejch předků
již navráceni zemi
spí spolu s mrtvolkami krtků,
věčného Hádu hosti.

Skrývá se, skrývá, nemá stání
dávné tajemství, jež navěky spí
plíží se šerem, snící zdání
polyká tmu až do konce dní...

Jak rád se procházím v šedém světle bouřkových mraků. Město dýmá energií jako nevybroušený démant a lidé plni napětí prchají se svými směšnými deštníky... ...V nerozvitých větách mám poschovávané zbytky významů. Když blednou jak staré fotografie, umírám.

Ano, spatřil jsem Postavu, byla jak jarní déšť a vítr se procházel jejími vlasy. Archetyp z dávných časů... Její hlas byl jak tichá bouře, mladá řeka před vodopádem, a z jejích očí sálala Věčnost. Všichni ji známe, její jméno je Život, její jméno je Smrt.

Objevuji a zapomínám svou duši. Jsem šperkovnice s dvojitým dnem, v němž skrývám vyvanutí, růžový slon, jenž kolem tebe proletí v bezčasém okamžiku aby se rozplynul ve víru cyklických proměn a věčných návratů. Žiji přetržitě v nulových tvarech a asociuji.

Bezedné úryvky složitých litanií, šeptané zbytky neurčitých Ókeánů, kontinenty jež nikdo nezanesl do map... Lodě bez kormidel a bez posádek, koření z cizích světů, představy bez formy a bez obsahu... Bažinní mudrci a pouštní ryby - toť plody mých zahrad.

Procházeje labyrintem jsem se zamyslel - bloudím, nebo jsem našel směr? Pak se přede mnou otevřely nové místnosti, a každá z nich byla labyrintem, fraktálově uspořádanou touhou. Svět vzniklý evolucí, spářením beznaděje a dokonalosti, bezbřehé dno snu...

Vrtošivé přízraky bloumají v okolí rozpadlých domů, břečťanoví duchové a cihlové víly. V příboji plevele se topí trouchnivá houpací židle, pobořený altánek se zdvíhá z vln zeleně jako zrádné skalisko. Secesní vitráže vzpomínají na starorůžové časy života.

☌

Šílenství stroboskopu. Tam jsem tě potkal, nebezpečnou a rytmicky poblikávající realitu, svět kolem nás chvíli byl a chvíli ne, naše těla mizela do síní prázdnoty a znovu se objevovala v přívalech beatů. Pach potu a pravidelná nicota tvoří nový konsensus.

Hledíme s bázní na nezřetelné přízraky zmizelých dní. Svěcené oparem času nám hledí do očí, svědkové přešlých dějů, a my se zapomínáme smát. Napolo odseknuté hlavy Lernské saně, svědomí přítomnosti, milionkrát opakovaná budoucnost... Sebevražedná věčnost.

Kdo se dívá bedlivě po fasádách domů, může spatřit zbytky starého elektrického vedení. Izolátory, strhané dráty i osiřelé tlampače... Ze stop a náznaků lze rekonstruovat zašlou slávu rozhlasu po drátě a analogových ústředen. V reznoucím kovu tlí minulé...

Někdy se na téhle prokleté železnici ozve dunění vlaku. Přijíždějí duchové, aby vykopali své kosti... Opírám se o zaseklou výhybku a pozoruju je jak se plouží tmou a slabě září. Hlava se mi točí, trochu z piva a trochu z hvězd a úpění přízraků mne kolébá.

Poškrábaná deska. Vím, že jsou na ní ukryty tajné vzkazy, ale odkud a kam? Každá otočka plotny gramofonu je rituál, evokace Zvuku, jemnohmotná vibrace. Vyndej obětinu z obalu, jemně sfoukni prach - jen tak bude bohům libá - polož na oltář. "Joy & beauty".

Ach, sladká představo... Obtáčím své sny kolem tvých křivek a usměvavých očí. Esence bytí, skrytá představo Boha, žalozpěve, oslavo! Sestoupilo slunce, sestoupilo a políbilo na tvář své děti, a proklety budiž všechny dny, kdy tak neučiní. Ty jsou prázdné.

Přízračné světy shlížejí z oblohy. Kam se poděla lítost? Chlad uchopil náš svět, a přesto je krásně. Dnes se začal psát nový letopočet, a dnes také skončí. V nudě, v samotě, než dějiny změní svůj běh a já se vyrazím radovat. Za hodinu, pozítří, za rok...

...

Ten, jenž má mnoho očí vpředu i vzadu a přebývá v zelené kouli plné sněhových krabů a bezbřehých atavismů, nemaje žádné úcty k právům červů kteří se plazí blátem absurdity v útrobách jeho Lednice Zla, oblažil vesmír nekonečným potrubím vraždících mezihvězdných včelstev tančících postindustriální metatance za svitu loučí Nevědění tam, kde nezbývá než tušit pravdu a zemřít touhou po Dávno Přítomném, pravděpodobně aby zmírnil ukrutné prodlení věcí, jež nikdy nevzešly z mlčení Propasti a jsou navždy skryty před slepotou všetečných vlásečnicových entit předoucích svá vlákna za hranicí Duté Polévky.

...

Změna je jediná pravdivá věc. Vyjděme z této teze, a dojdeme k Podstatě všech věcí. Ano, je to Muzejní Exponát. Nahlíží k nám do ložnice, když spíme. Bere do ruky naše hračky. Když ráno přemýšlíme, jestli vylézt do nevlídného chladného rána a nebo ještě chvíli ležet ve vyhřáté posteli a bloumat myšlenkami po nehybném stropním nebi, On se vmáčkne do těsného prostoru za lednicí a vyčkává. Potichu promlouvá.. Má moc, vládne silou Vril, bytost z hvězd, vyslanec Skrytých Vládců, primordiální předlidská bestie z Agarthy, vyčkávající na chvíli nepozornosti, aby nám mohla sežrat náš jogurt. "Kde mám svůj jogurt?" přemýšlíme, a v hlavě se nám rodí myšlenky, které jakoby nebyly naše. Našeptavač, Pán snů, Sandman. Ponouká nás, ovlivňuje, dotýká se

jemných zákrutů našich mozků svými slizkými studenými pseudopodii, zatímco do sebe hrneme jeden kornflejk za druhým spolu s vlažným mlékem... Teprve když si opáchneme obličej ledovou vodou a vyčistíme si zuby, jeho vliv slábne. Celý den však cítíme jeho pozůstatky - dotyk vlhkého chapadla na vnitřní straně naší lebky. A pořád je tu ona nenechavá otázka - kam se poděl náš jogurt...

Come out Swinging

Svině a zrada
střely a šípy
vydej se do pustých zahrad
rozdmýchat ohně nenávistí

Zvolí se strana
zřeli jsme střepy
přidej se - čerstvá krev za plat
bohové hněvu, jen ne dost čistí

zkusíme slepit
co rozpadá se v prach
lesklé a nové nechť podlehne zkáze
zbabělých a mrtvých se není třeba bát

Hrdinou doby
budiž nám krutý vrah
a misky vah pak vyváží se snáze -
ani moc, ani málo; a ani akorát

Myšlenkový cukr

Mötley Criie smaží zelenou rybu ve vlasech věčné práce existenciálního mimozemšťana z planety X který ohýbá bezedný trávník do tvaru světových stran. Mexičané zvládají prenatální souboje dobře. Klystýr ovládá duši! Máš strach změnit politování hodnou směrem směsicí zrní barev a tvarů oblizovat led chladnýma a nevinnýma očima? Tvaroh! Tvaroh masám, ať svítí modře blejzr ementálu na cestu špíny! Pretoriáni, proč tak neradi otvíráte okna zmrzlým myším? Mají estetiku v rauši beznadějných domů stromů romů aby odešly s dešťem? Motej se! Ať vidíš velkou zelenou píču... Neovládej city, pouštění žilou nesmí pít!

Support free culture! Fuck copyright! Fuck collecting agencies!
Stuff:
http://www.deathtomusic.com/
http://www.misantrof.net/
http://www.ektoplazm.com/
http://www.okultura.cz/
http://www.abandonia.com/
http://xkcd.com/
http://www.dead-philosophers.com/
Přidal, Urban, Lovecraft, Márquez, Leary, zen, satanism, discordianism, gnosticism, libertarianism/libertinism, urban shamanism, chaos magick, Futurama, Miéville, Monty Python, Jarmusch, Pirsig, Pauwels & Bergier, Sheckley, Pilipiuk, Verne, X-Files, Castaneda, Crowley, Hine, Lynch, conspiracy theories, ToPiC, Li Po, Feyerabend, tabasco, EZO.TV, Ⓐ, 23
Musical stuff:
Skyclad, Anaal Nathrakh, Wu-Tang Clan, Burzum, Christine 23 Onna, James Cole, Samael, What's Your Favourite Number, Darkthrone, Killah Priest, The Bombs of Enduring Freedom, The KLF, Die Antwoord, Sólstafir, Sedition, Necro, Amebix, White Ring, Sunn O))), Paprsky inženýra Garina, Slunovratovy paprsky, Tiamat, Kashmere, WWW, Sonne Hagal, Aarni, Killing Joke...

Inspire others, have fun, seed chaos & beauty, look around, love & learn!

DIY /// digital download; 2011 (published 2014)